

stemt om, hvad der er rigtigt at indbrømme som Løn for Overarbejde, saaledes kan det heller ikke fordres af mig, at jeg her skulde angive det.

Hvad der i Særdeleshed bevægede mig til at forlange Ordet, var imidlertid hans Ytring om, at det skulde være urigtigt af mig at paastaae, at der her i Thinget havde vist sig at være et Fleertal, som misbilligede Loven af 1857 om Jernbaneanlægget i Sjælland. I denne Henseende skal jeg gjøre opmærksom paa, at der i 10de Session blev af mig indbragt et Lovforslag, der gik ud paa at hæve Loven af 4de Marts 1857. Ved Afstemningen om denne Lovs Overgang til anden Behandling, fremkom det Resultat, at 61 Medlemmer stemte for og 22 imod Overgangen, og naar dette Lovforslag ikke blev endelig behandlet, saa laa det deri, at Tiden var saa langt fremrykket, at det ikke kunde komme videre; i ethvert Tilfælde blev det ikke sat paa Dagsordenen. Naar der endvidere tages Hensyn til de enkelte Rigsdagsmænds Udtalelser om deres Misbilligelse af den nævnte Lov af 1857, saa troer jeg, at jeg har været fuldkommen berettiget til at yttre, at der her i Thinget var en Misbilligelse af denne Lov, og at Regjeringen altsaa har handlet imod Thingets Villie, dengang den afsluttede den endelige Afford med den engelske Entrepreneur.

Timestad: Førend jeg gaaer ind paa de Enkeltheder, som jeg, i Modsetning til hvad der fra nogle Sider er omtalt, agter at gaae ind paa, idet jeg troer, at vi aldrig have haft nogen egentlig første Behandling af Finansloven, idet dens første og anden Behandling aldrig have været stillet saaledes fra hinanden, at man jo, naar man ikke gik i en altfor stor Detail, kunde dvæle ved Enkelthederne af de forskjellige Paragrapher — altsaa førend jeg gaaer ind derpaa, skal jeg tillade mig nogle Bemærkninger til den Række af almindelige Sætninger, der bleve udtalte af den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther), og som han vindicerede sig, skjøndt jeg ikke mindes rettere, end at jeg har hørt dem flere Gange udtale af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgfreds (Tscherning). Det

forekommer mig nemlig, at der i den Maade, hvorpaa de bleve fremsatte af den ærede Rigsdagsmand, var saa særdeles meget urigtigt mellem det Rigtige, at jeg, skjøndt jeg ikke vil omtale alle Punkter, dog ikke kan lade nogle af dem gaae upaaagtede hen. Jeg skal foreløbig bemærke, at det Budget, der nu er forelagt, er forelagt af det nærværende Ministerium, og det er altsaa dets Budget. Efter Grundloven skal Ministeriet forelægge Budgettet, og det har det ogsaa gjort; og det kan altsaa ikke paa nogen Maade gaae an at sige, at dette Budget ikke er Ministeriets Budget. Jeg veed meget vel, at der kan være en eller anden Enkelthed, hvorom der kan være Uenighed, men deraf fremgaaer under alle Omstændigheder lige det Mødsatte af det, den ærede Rigsdagsmand inhæverede; deraf følger, at, naar man tager Hensyn til Ministeriet, saaledes som jeg ønsker at gjøre, og vil vise det Smøbekommen, og Ministeriet igjen vil imødekomme Thinget, da er det netop nu Tiden til at fremsætte sin Anstuelse om de Forandringer, som der kunne ønskes foretagne i Budgettet, og man maatte altsaa netop, synes mig, komme til den mødsatte Conclusion af den, som den ærede Rigsdagsmand kom til. — Med Hensyn til, hvad den ærede Rigsdagsmand yttrede om, at det var rigtigere, at de forskjellige Pensioner, hvis Beløb fandtes spredte omkring, som han yttrede sig, i Finansloven, bleve sammendragne paa eet Sted, thi, sagde han, saa vilde de kunne gjøre Indtryk ved deres Størrelse, skal jeg bemærke, at jeg troer, at det er en meget farlig Ting at ville imponere Thinget ved Talstørrelser. Hvorledes Pensionerne skulle være eller ikke være, maa beroe paa Lovens Overensstemmelse med Villighed; efter Loven maa Pensionerne udredes, eller ogsaa maa Loven forandres; men det gaaer ikke an, synes mig, at følge den Tankegang, at vi her skulde lade os imponere, fordi Tallene vare nogle Tusinde Rigsdaler større eller mindre. Man maa jo forudsætte, at Thinget har Indsigt i, hvad det voterer over i Finansloven, at det veed, hvormed det voterer og har Forstand derpaa.

Den ærede Rigsdagsmand udtalte dernæst, at der var særegne Fonds under Kirke og